

РЕДАКЦІЯ "КІЕВЛЯНИНА"
етиця для постійної подачі газети відмінна
дати бути присвячена за підсумком автора і съ
обов'язковою адресою, що би автор можав скрити
своє імя в печаті. Стати, доставлені без означенії
услуги, счищаться безпомічно. **Малія**, за-
лежні в кореспонденції не повертаються
Стати, привізані редакції неудобними в печаті,
сохрашані від гравію таємно в редакції; від-
повідь відповідь між пошті редакції на себе
не приходить. Правило для використання стати,
які слід віднести, передають сокращені.

Подписка в обмеженні призначається від № 111: 1) в
голові контролю редакції "Кіевлянина"—ула Кара-
разіївської та Кузнецької ул., біля університета, від
10 ч. утра до 8 ч. веч., відправка, від 11 до 3 ч. дня
2) в крещенському отделіві контрою при книж-
кагамі Н. Я. Огобліна 3) в подольському отделі-
ві контрою при складі бутиків Дніпровської фабри-
ки, Гостинного розр. № 14.

КІЕВЛЯНИНЪ

ЛІТЕРАТУРНАЯ И ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА ЮГО-ЗАПАДНОГО КРАЯ.

ЕЖЕДНЕВНОЕ ИЗДАНІЕ.

СУББОТА, 27-го МАЯ 1906 ГОДА.

ГОДЪ СОРОКЪ ВТОРОЙ

Поступила въ продажу книга
Д. И. ПИХНО
ВЪ ОСАДЪ.
Політическія статьи.
Цѣна 1 р. 50 к.

Глав. складъ въ книжномъ магаз. Н. Я. Огобліна.

Кіевське Отдѣленіе Т-ва Т. И. ГАГЕНЬ,
доводить до свѣ-
дѣнія своихъ по-
чтенныхъ покупателей, чѣмъ служивъ у насъ дворянинъ **Сагановичъ Назимъ-**
розвѣть Чарнецкій, отъ службъ устранивъ. Вмѣстѣ съ тѣмъ просимъ, прі愈加-
тии Т-ва деньги, ніи поѣтъ видають чѣмъ не уплачивать г. Чарнецкому, ибо
таковыи уплаты Т-вомъ признаются не будуть, кайтъ совершился безъ нада-
женія уполномочія съ нашей стороны; представляемъ Чарнецкому письма и
квитанціи Т-ва о частичныхъ уплатахъ будемъ сматръ підѣйствительными.

Кіевське Отдѣленіе Т-ва Т. И. ГАГЕНЬ.

ср-2 Р9379

Южно-Русский Земледельческий Синдикатъ.
Більшій, Бульварна, № 9.
Сноповазли, жатки, косилки
авто-Шильвоне Манильский
шагати. Паровыегарнитуры Клейтона та Шутлеворта. Бровель-
ное
желѣзо графа Шувалова. № 2-10 Р9348

Распорядительный Комитетъ
Высшихъ женскихъ курсовъ въ
Кіевѣ (учредж. въ 1878 г.) подъѣзжаетъ
въ центральнихъ (по возможності)
частяхъ города поѣздили для сихъ курсовъ
—наковъ поѣздило доудовъ здѣшніи
—зѣдѣшніи требованіемъ: 1) Оно должно
состоять изъ 5—6 сѣдѣній, хорошо ви-
тиларусъ, галь, мѣрою памадъ (прибли-
жительно) 20 арш. дани, 10 арш. ширмы,
5—6 арш. высоты. 2) Сверхъ того, желатель-
но иметь 4—5 комнатъ, размѣромъ
(приближ.) 10 арш. дани, и 10 арш.
ширмы, а хуже кернордъ достаточнѣй
ширмы и дани. Прі愈加тии г. домо-
владѣцъ обращается съ своимъ заяв-
леніемъ не позже 5 июня с. г. къ профес-
сору университета св. Владимира Я. Я.
Буркузу (Тарасовская, 20, вѣ. 1), по
почтѣ, какъ лично (ежедневно отъ 10 час.
до 12 часовъ). 3-3

Санаторія
разрешеніе правительствуъ
для дѣтей

перенесыхъ, ослабленыхъ, переутомлен-
ыхъ болъ отъ 5—15 л. принимаютъ
на болъ, пансіонъ, лѣченіе и воспитаніе.
Обѣ уловъ: платформа 34 вер. Е.
Ковел. ж. д. Санаторія О. И. ТРОЦКОЙ
№ 9-10 650

ЛИШНЯЯ ЖИЗНЬ.

Рассказъ

Ю. В. Ревинина.

І.

Въ пісъкошніхъ шагахъ отъ стеклянно-
го завода, двадцять лѣтъ тому назадъ,
стояла черна, обернена со всіхъ сто-
ронъ хатка. Одніи склони, вѣчно
мопримъ и покропили какой-то противній
зеленою, хатка склонилась на большую
лужу съ першими, рукими вицами, якими
другими, но таїї стары порубъ, порос-
ши корицами лубяными пустами въ бозо-
бранныхъ карінкахъ соснови. Ни завора,
ни деревенько не було въ той курній
хатки, всею назвалась одиночко, не-
привѣтливъ и хмурой, а проміжко въ
ней луїшъ містъ стеклянного завода,
гутань Петъ Слуцкій виѣтъ съ женою
крайній болотисто быстро и
лово виїдувалъ. Слуцкій цѣлымъ сотни бу-
тилокъ, зарабатывавъ срібницами большія
деньги, по почтѣ вѣдь дешевіи пропливали
и, въ хатки пішла страшна інше-
та. Піша Слуцкій зраско и безнадежо, ни-
когда не бутила въ хмеле, никога не
бѣти и не істайлъ, кайтъ другіе пінини,
свою жену.

Чѣмъ більше виїдалъ онъ въ себѣ
отвратительной сінухи, тѣмъ только темнѣ
становилось его широкое, почти четы-
рехноге ліно, тошно завиївало, що-
то-нибудь грязнью скрѣплють.

Крупніи чerty казались неподвижно
деревенными, никогда не виїзжали на
радості, ни гіїївъ, говорить онъ про людкій
місто, а заедітъ, возвращавши черезъ ста-
рый порубъ на шину, по временамъ про-
износилася отрывиста фраза глухими, гро-
бомъ голосомъ. Никто никогда не могъ
уловить ірачного смисла этихъ словъ.

—Ідеи біти, говорилъ пінини, и гу-
дитъ кайтъ шмелъ.. Знічти, юмо пінуну
останіть у Лінелі.

Въ мрачній зимиі вечеръ, перущини
лью завода въ свою хатину, Слуцкій
узнавъ, чо у него родились дочь. Лицо
го по обміненію не виїзжало ничего.
Послідній онъ на свій крайній Пу-
зя, лежавши підъ виорваными вітами, ві-
тами, уловила пінину новорождено-
м, заснула пісѧ въ конто-
ру. Тамъ ему виїздили деньги, посль чо га, эта буде піздоровѣше єще прежніхъ..

Подпись и обложка принадлежатъ відъ № 111

Суббота, 27-го Мая 1906 Года.

Годъ сорокъ второй

Суббота, 27-го Мая 1906 Года.

<p

